

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte – Constantin Gurschi,
judecătorii – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu, examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de inculpatul Belinschi Eugen împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2011, în cauza penală în privința lui

Belinschi Eugen Boris, născut la 21 septembrie 1982, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare 55, moldovean, cetățean al R. Moldova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 11 octombrie - pînă la 03 noiembrie 2010;
2. Curtea de Apel Chișinău din 01 decembrie 2010 - pînă la 19 ianuarie 2011;
3. Curtea Supremă de Justiție din 24 aprilie - pînă la 29 mai 2013;

Colegiul penal asupra recursului,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2010, Belinschi Eugen a fost judecat în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, fiind condamnat în baza art. 217/1 alin. (2) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani și 6 luni.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt, că la 04 august 2010, în jurul orelor 19:00 pe teritoriul zonei interzise a Penitenciarului nr. 4 din or. Cricova mun. Chișinău, a fost ridicat un pachet de hârtie în formă sferică sigilat cu scotch, în care se afla masă vegetală, uscată, cu miros specific, care a fost aruncat de către inculpatul Belinschi Eugen și era destinat pentru unul din condamnați, care-și ispășea pedeapsa în penitenciarul nominalizat.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 444 din 16.08.2010 - masa vegetală uscată, mărunțită cu miros asemănător celui a plantelor de cânepă, ridicată la 04.08.2010 în urma cercetării la fața locului pe teritoriul zonei interzise a Penitenciarului nr. 4 din or. Cricova, mun. Chișinău ce aparținea lui Belinschi E., reprezintă marijuana, substanță ce se atribuie la substanțe narcotice de origine vegetală, neutilizată în scopuri medicale, obținută artizanal din plantele de cânepă cu masa de 94,95 gr. (în formă uscată).

3. Procurorul, a contestat cu recurs sentința instanței de fond, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Belinschi E. să fie condamnat în baza art. 217/1 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 34; 82 Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea cerințelor sale, procurorul recurent a invocat că sentința instanței de fond este prea blîndă în aspectul aplicării pedepsei, deoarece instanța de fond nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de antecedentele penale ale inculpatului, care a săvîrșit o nouă infracțiune în termen de probă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2011, a fost admis recursul procurorului, casată sentința instanței de fond în latura stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Belinschi Eugen recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de recurs a statuat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului în baza art. 217/1 alin. (2) Cod penal.

4.2. Însă, referitor la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de recurs a constatat că, instanța de fond nu a ținut pe deplin cont de prevederile art. 34; 82, 111 Cod penal. Astfel, instanța de fond nu a ținut cont, că conform art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, la condamnarea anterioară a lui Belinschi E. pentru comiterea infracțiunii grave prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, antecedentul penal se stinge la expirarea a 6 ani după executarea pedepsei, însă inculpatul a săvîrșit o nouă infracțiune intenționată la numai trei luni după eliberarea de la executarea pedepsei precedente.

Potrivit art. 34, 82 Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă, ce se enumera după Belinschi E. trebuie să fie nu mai mică de jumătate din maximumul pedepsei de 5 ani închisoare prevăzut de sancțiunea art. 217/1 alin. (2) Cod penal.

Conform art. 80 Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanei, care a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa se reduce cu o treime din pedeapsa maximă prevăzută de sancțiunea infracțiunii imputate, ceia ce în cazul dat din 5 ani închisoare va constitui 3 ani 4 luni închisoare.

Prin urmare, principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzut de art. 7 Cod penal, scopul și criteriile individualizării pedepsei prevăzute de art. 61, 75 Cod penal, criteriile de aplicare a pedepsei pentru recidivă au fost încălcate la stabilirea pedepsei lui Belinschi Eugen.

5. Inculpatul Belinschi Eugen, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute la art. 453 CPP, a contestat cu recurs în anulare hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă.

În susținerea cerințelor sale, inculpatul recurent a invocat la general că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că el a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, și că în timpul urmăririi penale nu s-a eschivat de a se prezenta în fața procurorului.

6. Examinând argumentele invocate în recursul în anulare declarat de inculpatul Belinschi Eugen, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Declarînd recurs în anulare, recurentul este obligat să invoce încălcările comise de către instanța a cărei hotărîre se contestă și care viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, prevederi stipulate și în art.455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală, recursul în anulare trebuie să fie motivat, cu indicarea obligatorie a vreunui temei concret prevăzut în art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, conținutul acestuia, cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate din punct de vedere al problemei de drept și evidențierea viciului fundamental care, în opinia recurentului, în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Astfel, conform art.453 alin. (1) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012), hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Deoarece temeiurile pentru recurs în anulare sînt expres și limitativ stipulate de lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la aceasta, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază.

Deci, odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la soluția privind casarea hotărîrii atacate, nu este argumentat, instanța de recurs n-are dreptul ca, din oficiu, să-l argumenteze, dat fiind că se încalcă dreptul la un proces echitabil, instanța devenind, astfel, părtinitoare.

Din textul recursului în anulare se vede că, recurentul nu a respectat aceste cerințe și n-a invocat expres nici unul din temeiurile prevăzute la art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, recurentul critică doar pedeapsa stabilită care o consideră prea aspră, fără a motiva ilegalitatea hotărîrilor atacate sub aspectul cerințelor și exigențelor legii și, fără a invoca vre-un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărîrea atacată.

Potrivit art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol. Cerințele obligatorii nominalizate nu au fost respectate de către recurent la declararea recursului, temei ce impune inadmisibilitatea recursului declarat deoarece acesta nu corespunde cerințelor de conținut.

6.2. Astfel, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 453 alin.(2) și art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul menționat nu întrunește condițiile de formă și de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul în anulare al inculpatului Belinschi E. cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, or,

potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, Colegiul penal, enunță că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, că, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea hotărârea *Brumărescu vs. România*, din 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare.

Astfel spus, motivul invocat de recurent, în sensul că instanțele de judecată urmau să-i stabilească o pedeapsă mai blândă, - nu întrunește indicii a unui viciu fundamental care în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Pe cale de consecință, instanța de recurs, conchide că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii adoptate în cauza inculpatului **Belinschi E.** și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat de către acesta, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(1) – (2) pct.4) și art.456 CPP, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de inculpatul **Belinschi Eugen** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2011, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 12 iunie 2013.

Președinte	semnat	Constantin Gurschi
Judecători	semnat	Ion Arhiliuc
	semnat	Iurie Diaconu
Copia corespunde originalului Judecător		Ion Arhiliuc